

מ"ת 62898/05/20 - מדינת ישראל נגד מוחמד אבו יחיא

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 62898-05-20 מדינת ישראל נ' אבו יחיא (עציר)
תיק חיצוני: 238598/2020

בפני	כבוד השופט אבישי כהן
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	מוחמד אבו יחיא (עציר)

החלטה

1. בפני בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים כנגדו לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים], תשנ"ו-1996.
2. למשיב ולנאשם נוסף מיוחסות עבירות של החזקת סם מסוכן שלא צריכה עצמית והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו.
3. לפי אישום 2 לכתב האישום, החזיקו המשיב ונאשם נוסף סמים מסוג הרואין ומסוג FUB - AMB בדירה באשדוד. ביום 13.5.20 הגיעו שוטרים לדירה לצורך ביצוע צו חיפוש, המשיב והנאשם הנוסף שהו באותה עת בדירה ביחד עם 2 נוספים, כאשר נקשו השוטרים על הדלת והזדהו כשוטרים, השליך הנאשם הנוסף מחלון הדירה תיק פאוך' שבתוכו כסף מזומן וסם מסוג הרואין במשקל 0.82 גרם, וכן מטפחת קשורה ובה סם מסוג הרואין במשקל של כ-13.95 גרם מחולק ל 17 אריזות.
- אחד מהנוכחים בדירה פתח את הדלת, השוטרים מסרו לו העתק מצו החיפוש, ואז החלו לחפש בדירה. אחד השוטרים פנה למשיב ולנאשם הנוסף וביקש מהם להזדהות, הנאשם הנוסף מסר פרטי זיהוי שגויים. המשיב מסר לשוטרי פרטי זיהוי של אחיו "הישאם".
- במהלך החיפוש נמצא באחד מחדרי השינה סם מסוג FUB - AMB במשקל 1.04 גרם בתוך שקית. בהמשך נמצא תיק הפאוך' והמטפחת בגינת הבניין.
- בתחנת המשטרה התבקש המשיב למסור טביעות אצבע ואז הודה ששיקר ומסר את שמו האמיתי.
4. לציון, כי כתב האישום כולל אישום נוסף המיוחס לנאשם האחר בתיק ובו בין היתר עבירות סמים מסוג פשע לרבות ביצוע עסקה בסמים והדחת קטין לסם.
5. הצדדים חלוקים לגבי קיומן של ראיות לכאורה בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית. ב"כ המשיב מאשר קיומן של ראיות לכאורה לעניין מסירת פרטי זיהוי שגויים וביחס לעבירה של הפרעה לשוטרי בעת מילוי תפקידו.
- ב"כ המבקשת הפנה לעימותים שנערכו בין המשיב לאחיו בדייס, אשר זיהה כי הפאוך' שייך לנאשם הנוסף וכי

המטפחת שהכילה את הכמות המשמעותית של הסם מסוג הרואין שייכת למשיב. כמו כן הפנה לעימות שבין בדיס לנאשם הנוסף, המפליל את המשיב ומאשר שרכש סמים מהמשיב וכן ציין שהמשיב מאשר שידע כי המדובר בסמים ואף נגע בהם.

לטענת ב"כ המשיב, בתחילה נעצרו 4 מעורבים, ואילו כתב האישום הוגש רק כנגד שניים מתוכם. כאשר כל הראיות בתיק מצביעות על הנאשם הנוסף, אשר כל המעורבים מצינים כי תיק הפאוך' שייך לו וכי הוא זה שזרק את התיק, הנאשם הנוסף הודה כי מכר סמים לקטינים.

לטענת ב"כ המשיב, בהודעתו הראשונה בדיס אחיו קושר את המשיב לסמים אך חוזר בו מהדברים ונותן הסבר לכך. בנוסף, האח ציין כי ראה העברת כסף בין הנאשם הנוסף למשיב אולם אינו יודע באילו כספים מדובר, לא ראה העברת סמים, ויכול להיות כי העברת הכסף הייתה למטרה אחרת.

חברתו של האח בדיס, הגב' מרסל אמזלג מסרה באופן חד משמעי שהסמים שייכים לנאשם הנוסף, שתיק הפאוך' שייך לנאשם הנוסף ושהיא עצמה רכשה סמים מהנאשם הנוסף ולא מהמשיב.

דין והכרעה:

6. לאחר שעיינתי בתיק החקירה ושמעתי טענות ב"כ הצדדים, אני סבור כי קמה תשתית ראייתית לכאורית בנוגע לעבירות המיוחסות למשיב, עם זאת לא ניתן להתעלם מכרסום מסוים, שמהותו בשאלת המהימנות של הנחקרים השונים.

7. כלל ידוע הוא כי בשלב המעצר עד תום ההליכים על בית המשפט לבחון הפוטנציאלי הראייתי של חומר הראיות ואין ביהמ"ש קובע ממצאים מזכים או מרשיעים (ראה בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ (2) 133 (1996); בש"פ 10512/05 **פינר נ' מדינת ישראל** (24.11.05); בש"פ 826/08 **קשאש נ' מדינת ישראל** (14.2.08)).

8. כתב האישום מבוסס רובו ככולו על עדויות המעורבים וכן על הימצאותם של הכסף והסמים בסמוך לדירה. אין מחלוקת כי קיימת היכרות מוקדמת בין המעורבים השונים, יחסי קרבת משפחה בין המשיב לאחיו למחצה בדיס, זוגיות בין בדיס לגב' אמזלג וכעס מסוים כלפי הנאשם האחר, שלא ברור אם מתגורר בדירה דרך קבע או לעיתים מזומנות.

עוד עולה מחומר החקירה כי מרבית המעורבים משתמשים בסמים כפי שהנושא עלה בחקירתם למעט המשיב, שלטענתו לא משתמש בסמים אלא באלכוהול בלבד.

9. **בדיס אבו יחיא** אחיו של המשיב מסר בהודעתו הראשונה שהמשיב והנאשם הנוסף זרקו את הכסף והסמים מהדירה וכי **שניהם מוכרים סמים ושהכסף והסמים שייכים לשניהם**. בנוסף מסר כי תיק הפאוך' שייך לנאשם הנוסף ואילו הכסף שייך לאחיו, המשיב (ראה הודעתו מיום 13.5.20). בהודעה מאוחרת חוזר בו מהדברים וטוען שלא אמר שמוכרים ביחד סמים אלא רק שהולכים ביחד, ומנסה לנתק הקשר של אחיו המשיב מהסמים שנתפסו.

הגב' מרסל אמזלג, חברתו של בדיס, אשר שהתה בדירה בזמן האירוע, בהודעתה הראשונה הכחישה כי מי

מהמעורבים קשור לסמים או לכסף, לא ידעה לומר למי שייכים, טענה כי ישנה בזמן האירוע. בהודעה מאוחרת מסרה שהנאשם הנוסף מוכר סמים וכי התיק עם הסמים שנזרקו מהחלון שייכים לו, הסבירה שבהודעתה הראשונה חששה לספר את הדברים. בהודעה זו קיימת חוסר בהירות לגבי חלקו של המשיב בעניין הסמים (ראה הודעתה מיום 17.5.20), בהודעה מאוחרת יותר, מוסרת רק פרטים לגבי הנאשם הנוסף ולא מאזכרת כלל את המשיב (ראה הודעה מיום 19.5.20). עולה מחומר החקירה כי היא בעלת הדירה ממנה הושלכו הסמים, מגלה כעס כלפי הנאשם האחר שמגיע לדירה וישן בה למרות אי הסכמתה לכך.

10. במסגרת החקירה נערכו מספר עימותים בין המעורבים.

בעימות שנערך בין **חליל הנאשם הנוסף לבדיס**, הנאשם הנוסף מודה שמכר סמים לקטינים ובדיס **מאשר שהסמים שייכים לאחיו המשיב**, בדיס גם מסביר שלא אמר זאת כי לא רצה "שהוא ירגיש שהפיל עליו את התיק" (ראה עימות מיום 20.5.20 שעה 17:10, שורות 56 עד 57, 76 עד 86 וכן שורות 101 עד 108), הנאשם הנוסף אישר את הדברים (ראה שורות 113 עד 131).

אומנם בעימות שנערך בין **חליל הנאשם הנוסף למשיב**, חליל טוען כי אין המדובר באותו "מוחמד" שעלה בעימות בינו לבין בדיס וכי "המוחמד" שעלה בעימות הינו בכלל מרהט או משגב שלום (ראה עימות מיום 24.5.20), אך עיון נוסף בעימות המוזכר לעיל מצביע כי הכוונה הייתה למוחמד אחיו של בדיס, החוקר מספר פעמים מציין במסגרת השאלות לבדיס **"מוחמד אחיך"**.

11. בעימות מאוחר שנערך בין **בדיס למשיב**, בדיס מאשר שהסמים שייכים למשיב (ראה שו' 13 עד 14, שורה 43 עד 44), ושחליל, הנאשם הנוסף, היה לוקח סמים לאנשים ומביא את הכסף למוחמד, היה מעביר לו סכומים של 100 - 200 כל פעם (ראה שו' 20, שו' 59), בדיס אישר **שחליל היה "מתפקד בשביל מוחמד"** (ראה שו' 34 עד 35), בנוסף ציין בדיס כי "בן אדם עולה יורד כל הזמן" (ראה שו' 61).

12. המשיב בהודעתו הראשונה מכחיש כל קשר לסמים, מודה בהתחזות לאחר, מאשר שמתגורר בדירה וכאשר הגיעו השוטרים לדירה התעורר משינה, מכחיש שמשתמש בסמים (ראה הודעתו מיום 13.5.20), גם בהודעה מאוחרת יותר כאשר מטיחים בו החוקרים שאחיו מספר כי הוא וחליל מוכרים סמים, המשיב מכחיש זאת, ואומר שחליל נרקומן הוא לא יודע אם חליל מוכר סמים או לא והעיקר שהוא עצמו לא קשור, לטענתו היו כמה ילדים שחיפשו את חליל, לטענתו חליל היה חייב להם כסף (ראה הודעה מיום 19.5.20).

13. בהודעה נוספת ומאוחרת יותר, מטיחים שוב החוקרים במשיב כי חליל ובדיס טוענים שהסמים שייכים לו, המשיב מכחיש זאת וטוען שהכול של חליל, שחליל שקרן ויכול להיות שבדיס סבור שבגלל שהוא (המשיב) היה ביחד עם חליל אז חושב שהסמים שלו (של המשיב) (ראה שו' 42 עד 47). בהודעה זו מציין המשיב כי נגע בסמים, אך שוב מכחיש כל קשר לסמים ואף מציע תמורת תשלום עזרה למשטרה בתפיסת אנשים שקשורים לסמים (ראה הודעה מיום 20.5.20).

14. ניתוח חומר הראיות דלעיל מצביע כי ישנן די ראיות הקושרות המשיב לעבירות המיוחסות לו בכתב האישום. אחיו בדיס, בשתי הזדמנויות שונות מאשר שהסמים שייכים לאחיו, גם הנאשם הנוסף מאשר זאת. נכון הדבר, כי בדיס וגם הנאשם הנוסף חוזרים בהם מהדברים אולם, כידוע בשלב ההחלטה בנוגע לקיומן של ראיות לכאורה, אין בית המשפט נדרש להכריע בשאלת מהימנותם של עדים ובמשקלן של עדויות אלא אם קיימות

סתירות גלויות ומהותיות בחומר הראיות, אשר עלולות להעיד על חולשה בתשתית הראייתית (ראה בש"פ 2447/10 אבו סלב נ' מדינת ישראל (23.4.20), בש"פ 1597/20 מדינת ישראל נ' אבו סעב (11.3.20), בש"פ 2607/10 פיניאין נ' מדינת ישראל (18.4.10)). בעניינו, לא מצאתי כי קיימות סתירות מהותיות בחומר הראיות, בדיס אומנם חוזר בו מהדברים אך בחקירה מאוחרת יותר שוב חוזר על כך שהסמים שייכים לאחיו והנאשם הנוסף אף מאשר זאת וחוזר בו בעימות בינו לבין המשיב וניכר כי המדובר בהכחשה שאינה יכולה להחזיק מים במיוחד כאשר ברור כי בעת העימות עם בדיס היה מדובר במוחמד - קרי המשיב שבפני.

מעבר לכך אציין כי מקומן של טענות אלו להתברר במסגרת ההליך העיקרי (ראה בש"פ 9087/17 ג'אבר נ' מדינת ישראל (7.12.17), בש"פ 8028/16 חיינסקי נ' מדינת ישראל (14.11.16), בש"פ 8707/10 לנידאו נ' מדינת ישראל, 6.12.10).

15. לא ניתן להתעלם מהעוגנים בתיק, לפיהן המשיב התגורר בדירה בה נמצאו הסמים תקופה ממושכת, לא סתר את האפשרות כי ימצאו ט"א שלו על הסמים למרות טענתו כי אינו קשור לסמים ולא נוגע בהם ואם כן מדוע שיימצאו ט"א שלו על הסמים? הגרסאות הקושרות המשיב הינן הגרסאות הראשוניות והאותנטיות ורק בהמשך, עולה חשש מהמשיב והמעורבים השונים משנים את גרסתם. התמונה לפיה קיימת מסירת כספים מצד הנאשם הנוסף למשיב, מעורבות הקשורה למעשיו, יש בכל אלו כדי להקים תשתית ראייתית לכאורית בעוצמה גבוהה ועם זאת כמפורט ברישא להחלטה לאור הגרסאות השונות, החזרה מהודעות מסוימות מקימות כרסום מסוים, שאינו ניתן לבדיקה אלא במסגרת ניהול התיק העיקרי.

16. לגבי עילות המעצר, העבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית מקיימה עילת מעצר סטטוטורית לפי סעיף 21 (א)(1)(ג)(3) לחוק, קיימת חזקת מסוכנות, וככלל עבירות אלו מחייבות מעצר עד תום הליכים "הכלל הוא מעצר עד תום ההליכים, ואילו מעצר באיזוק אלקטרוני או שחרור לחלופת מעצר ייתכנו רק במקרים חריגים ויוצאי דופן... על פי רוב כאשר גילו של הנאשם צעיר, עברו הפלילי ומעורבותו בעבירות היא מצומצמת (ראה בש"פ 6735/19 כהן נ' מדינת ישראל (16.10.19), בש"פ 8667/18 מדינת ישראל נ' מיעראי (7.12.18)).

17. למשיב קיים עבר פלילי אולם שאינו בתחום הסמים, הרשעה אחרונה משנת 2015. לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים, סבורני כי במקרה דנן יש לבחון האם קיימים טעמים מיוחדים אשר מצדיקים חריגה מן הכלל. לכאורה חלקו של המשיב הינו מרכזי, אך ניכר כי חלקו של הנאשם הנוסף היה אקטיבי ומשמעותי יותר. לפיכך, אני מורה לשירות המבחן להגיש תסקיר בעניינו של המשיב.

שירות המבחן יבדוק חלופות מעצר שתוצענה במישרין על ידי ב"כ המשיב. על החלופות לכלול פיקוח הרמטי אנושי על המשיב וריחוק גיאוגרפי משמעותי מהכתובת בה נמצאו הסמים. שירות המבחן יגיש תסקיר מעצר תוך 21 יום ולכל המאוחר עד ליום 15.7.20

קובע דיון לאחר קבלת תסקיר ליום 20.7.20 בשעה 10:30

המשיב יובא באמצעות ליווי שב"ס.

מזכירות תעביר ההחלטה לשירות המבחן.

ניתנה היום, ב' תמוז תש"פ, 24 יוני 2020, בהעדר הצדדים.